

onderwerp Open brief met vragen over uw beleid

uw referentie

onze referentie

datum 15 maart 2011

aan Ministerie van EL&I
T.a.v. Staatssecretaris Bleker
Postbus 20101
2500 EC Den Haag

Geachte heer Bleker,

Via de media bereiken ons diverse berichten met betrekking tot uw voornemens en visie. Deels doet u deze uitspraken in interviews, maar een deel komt ook tot ons via de registraties in de media van lezingen en toespraken die u heeft gehouden in het land.

Natuurlijk hebben wij de teksten van door u gehouden lezingen en toespraken via de afdeling communicatie van uw ministerie proberen op te vragen. Daar werd ons gemeld dat sinds november van het vorig jaar zulke teksten niet bestaan of dat deze niet geschikt zijn voor publicatie omdat dusdanig is afgeweken van de brontekst dat deze niet meer een juiste weergave van het gezegde vormt.

Daarom richten wij ons nu tot u met een aantal vragen opdat een en ander helder wordt:

1. Is het juist dat u voornemens bent meer dan honderd Natura-2000 gebieden te schrappen?
2. Zo ja, zou u dan kunnen aangeven om hoeveel gebieden het naar uw mening zou moeten gaan?
3. Zijn deze gebieden aangemeld als Natura 2000-gebieden in Brussel?
4. Welke gebieden betreft het en welke soorten planten en dieren van Europees belang lagen aan de basis van de aanvankelijke aanwijzing van deze gebieden?
5. Hoe denkt u het voortbestaan van deze soorten alsnog te waarborgen in het licht van uw zorgplicht voor een gunstige staat van instandhouding van deze soorten?
6. Is het juist dat u Beschermd Natuurmonumenten hun beschermde status wilt ontnemen?
7. Acht u zichzelf in de positie een dergelijk besluit te nemen en zo ja, waarom? Deze gebieden werden aangewezen door tal van ministers en staatssecretarissen voor u. Dit gebeurde na zorgvuldige oriëntatie, wetenschappelijke onderbouwing en pas nadat onomstotelijk het belang van de inzet van dit zware middel was aangetoond, om zodoende de meest waardevolle natuur in particulier, vaak versnipperd

eigendom verkerend, aan te wijzen en te beschermen, zulks in het algemeen belang van huidige en toekomstige generaties. Niet zelden bevatten zij soorten planten en dieren en natuurlijke 'ongerepte' bronnen, waterstromen en vegetatietypes die elders niet of nauwelijks nog worden aangetroffen.

8. Als u zichzelf in staat acht te breken met dit al meer dan vijftig jaar gevoerde en succesvolle beleid, hoe denkt u dan het voortbestaan van deze unieke waarden, waarvan onderdelen behoren tot internationale verplichtingen, nog waar te maken, gezien de juist plaatsgebonden omstandigheden die niet elders kunnen worden nagebootst?
9. Is de weergave van het artikel van Trouw van 2 maart 2011 jongstleden, en dan specifiek de passages die tussen aanhalingstekens geplaatst zijn, juist?
10. Indien dit het geval is, kunt u dan bevestigen dat het uw zienswijze is dat ook wanneer er geen noodzaak tot bezuinigen op het natuurbeleid zou bestaan u toch dezelfde maatregelen zou nemen? Wij bedoelen hiermee uw voornemens aangaande het verkleinen van de EHS naar 600.000 ha (min 130.000 ha), het schrappen van de Ecologische Verbindingszones en het bezuinigen op beheer van de reeds aangekochte natuur (die 600.000ha dus).
11. Kunt u uitleg geven over de zinsnede "Het werd tijd"? Waarvoor werd het precies tijd?
12. Hoe verdedigt u, indien de noodzaak tot bezuinigen voor u niet bepalend is voor het door u te voeren beleid, de schade die de natuur en meer in het bijzonder flora en fauna gaan ondervinden van het verminderen van de inspanningen voor het beheer op 600.000 ha natuur? De daar aanwezige waarden kunnen goeddeels in stand gehouden worden door actief en soms intensief beheer, zoals maaien, plaggen, hakken, knotten, gecontroleerd (na)begrazen. Juist de soorten waar Nederland zich internationaal toe verplicht heeft, zijn met dit type beheer in een gunstige staat van instandhouding te brengen.
13. Hoe denkt u met de voorgenomen bezuinigingen, waaraan geen dwingende reden van groot openbaar belang meer kan worden gehecht, indien u van mening blijft deze maatregelen ook te treffen indien bezuinigingen niet de noodzaak aangeven, toch te voldoen aan wettelijke verplichtingen die mede voortvloeien uit internationale richtlijnen en verdragen?
14. Kunnen wij concluderen uit wat ons telkenmale via de media en kamerstukken bereikt, dat u van mening bent dat het ambitieniveau van de internationale verplichtingen die bij herhaling en soms op onze eigen voordracht zijn aangegaan door tekening, ratificering en vastlegging in nationale wetgeving, niet haalbaar of uitvoerbaar zouden zijn?

15. Zo ja, bent u bekend met het feit dat uw verre voorganger de heer Braks ook deze conclusie heeft getrokken en om die reden juist de EHS werd ontworpen?
16. Denkt u niet dat de Europese Commissie zal oordelen dat het gehanteerde natuurbeleid dat zijn succes reeds bewezen heeft en bij voltooiing grotendeels zou bereiken waarvoor dit land zich internationaal gesteld ziet, ernstig in gevaar komt door uw voorgenomen bezuinigen en het schrappen van zeer wezenlijke onderdelen uit dit beleid?

Voor ons en vele anderen in dit land is onze aanwezigheid in het leven en de politiek iets van korte duur. Onvervreemdbaar in dezen is het recht op natuur voor iedere generatie. Een betrouwbare overheid ziet zich voor de taak gesteld binnen de grenzen van de redelijkheid, deze eeuwigheidswaarde tenminste zo goed en indien mogelijk zelfs beter door te geven aan de volgende generatie.

Generaties lang heeft de mensheid ook in dit land zich slecht van die taak gekwetend, gezien de onnoemelijke achteruitgang van de natuur, haar rijkdommen en de natuurlijke processen. Nederland is daarop geen uitzondering, integendeel. Maar ook heeft het de laatste decennia - ondanks de havenfunctie in een overvolle delta - met een hoge dynamiek besloten ook iets van de natuur overeind te houden en daartoe verplichtingen aan te gaan. Deze verplichtingen zijn willens en wetens aangegaan en bij herhaling door alle politieke gremia bekrachtigd. Daarvan kan alleen in zeer uitzonderlijke gevallen worden afgeweken. Namelijk indien er een dwingende reden bestaat van groot openbaar belang, indien er geen enkele andere bevredigende oplossing bestaat en indien te allen tijde de gunstige staat van instandhouding hierdoor niet wordt geschaad. Het leek ons goed en relevant deze zaken van gewicht nog eens onder uw aandacht te brengen.

Wij hopen op een spoedig en schriftelijk antwoord uwerzijds. Wij hechten hier groot gewicht aan en hebben daarom gemeend anderen over onze schouder te laten meekijken bij vraagstelling en straks uw antwoord.

Hoogachtend,
J. Dirkmaat

Voorzitter Stichting Das & Boom

c.c. Alle natuur- en milieuorganisaties, media, Volksvertegenwoordigers in Tweede Kamer en Eerste Kamer